

SLOVO MINISTRA KULTURY

K zahájení výstavy o Mezinárodní dětské výtvarné výstavě Lidice, 24. 10. 2022 od 18h00

Vážený pane náměstků, vážený pane velvyslanče, Vaše excelence, dámy a pánové, Lidice – slovo, které rezonuje v každém z nás bez ohledu na to, odkud pocházíme. Před osmdesáti lety za druhé světové války byla obec Lidice v České republice vyhlazena ze zemského povrchu. Tragédii nepřežilo 192 mužů, 60 žen, 88 dětí. Nezůstal jediný dům, jediný strom, dokonce i koryto místního potoka bylo posunuto. V době, kdy se na evropském kontinentě děje nemyslitelné – opět hoří válečný konflikt, ve kterém umírají civilisté a mezi nimi děti – nabývá osud Lidic snad ještě tragičtějších rozměrů. Válka je zlo, ať se děje kdekoliv na světě, a my bychom proti němu měli společně a neochvějně vystupovat. Budovat obranu míru v myslích lidí.

Jednou takovou mírovou iniciativou je z mého pohledu založení Mezinárodní dětské výtvarné výstavy Lidice před padesáti pěti lety k uctění památky dětských obětí z Lidic, a všech dalších dětí, které zahynuly ve válečných konfliktech. Za dlouhou dobu své existence se stala platformou kreativity a rozmanitosti známou doslova po celém světě. V posledních letech se jí každoročně účastní děti ze 70 až 80 států světa a budeme velmi rádi, pokud se informace o ní dostanou i našim kolegům ze zemí, které se jí zatím nezúčastnily.

Výstava je úzce propojena s aktivitami UNESCO, neboť téma pro každý ročník je vybíráno s ohledem na mandát organizace, na vyhlášené mezinárodní roky v systému OSN či na jednotlivé programové oblasti organizace. Příští ročník má např. téma „Tanec“ a je připomínkou padesáti let organizace The International Dance Council pod patronací UNESCO.

Vážení hosté, děti mají dar fantazie bez ohledu na to, odkud pochází. Mají dar bezprostřednosti a soudružnosti a intuitivně cítí, že pravda a dobro nakonec zvítězí, i když to bude třeba chvíli trvat. Svými díly nám ukazují, v jakém světě by chtěly žít, jak svobodně a tvořivě se vyjadřovat, co je pro ně důležité. Válka a utrpení to není.

Jsem velmi rád, že mohu tuto výstavu zde na půdě UNESCO zahájit, protože si myslím, že jde o dojemný příklad, jak uctít oběti tragédie skrze tvořivost a hodnoty solidárnosti a mírového soužití. Jsem rád, že se do ní každoročně zapojují děti z celého světa, a mrzí mě, že jich v příštím ročníku bude z Ukrajiny pravděpodobně méně než dříve.

Děti už padesát pět let do Lidic posílají své obrázky plné naděje na svobodný, bezpečný a plně prožitý život. Zvláště dnes bych si přál, aby jejich díla odrážela realitu všech dětí na celém světě nezkalenou tragédiemi devastujících válečných konfliktů, proti kterým je třeba se společně vymezovat, vždy znovu a znovu ze všech našich sil.

Děkuji za pozornost.